

Stávaj, stávaj, hospodáři, stávaj, lenivý,
všeci ftáci povstávali, lefá k snídání.
Ej, napřed letí kos,

to je ten drahý host,
za ním letí křepelenka, jiných ftáků dost.

1758.

Z Uotína od Měřina

Vši-ci ho-spo-dá-ři sta-nó rá-no, bě-ží, náš ho-spo-dář je-šče do-ma spí. Bu-de-li tak

spá-vat, až bu-dem ži-ná-vat, bu-de ho-spodář-ství zlý, bu-de ho-spo-dářství zlý.

Všeci hospodáři stanó ráno, běží,
náš hospodář ješče doma spí.
Bude-li tak spávat, až budem žínávat,
[: bude hospodářství zlý. :]

Všecky hospodyňky peró u studýnky,¹⁾
naša hospodyňka ješče spí.
Bude-li tak spávat, až budem žínávat,
bude hospodyňství zlý.²⁾

¹⁾ do své kochynky,

²⁾ uděláme gajdy z ní.

1759.

V širém po-li sto-jí hruška, ma-lo-va-ná až do vrška, a kdo ju ma-loval? Má milá, když tam na travěнку cho-di-la.

V širém poli stojí hruška,
malovaná až do vrška,
a kdo ju maloval? Má milá,
když tam na travěнку chodila.

V širém poli stojí hruška,
obrúbaná až do vrška.
Kdo ju obrúbal? Hofeři,
vařa zemiáky k večeri.

V širém poli hruška stojí,
porúbaná až do poly;
a kdo ju porúbal? Můj milý,
když šel tam z hospody opilý.

785. ZPĚV, HUDBA, TANEC

1760.

Zp. II. 79

Aj, gaj-do-šu s gaj-da-ma, aj, smi-luj sa nad na-ma. A šak já sa smi-lu-ju, až si gaj-dy na-du-ju.

Aj, gajdošu s gajdama,
aj, smiluj se nad nama.

A šak já sa smiluju,
až si gajdy naduju.

1761.

Od Brna

A co to tam ša-mo-ří v té na-še za-hrá-dce, ga-jdu-je tam ga-jdu-šek, se-đa na ka-dlá-tce.

A co to tam šamoří v té naší zahrádce,
gajduje tam gajdušek, seďa na kadtáctce.